

Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικού Διαλόγου για τον Ταχυδρομικό Τομέα

3^ο Περιφερειακό Συνέδριο με θέμα:

**«Πρόωθηση του Κοινωνικού Διαλόγου για τον Ταχυδρομικό Τομέα σε μια
διευρυμένη Ευρώπη»**

3-4 Μαΐου 2018

Αθήνα

Ξενοδοχείο Royal Olympic

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Π.Ο.Σ.Τ. κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Κυρίες και κύριοι,

Ξεκινώντας, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση να συμμετέχω σε αυτήν την εξαιρετική διαδικασία κοινωνικού διαλόγου και να συγχαρώ όλους όσους συνέβαλαν στην οργάνωσή της.

Κάθε προσπάθεια προώθησης του κοινωνικού διαλόγου και πραγματικής ενίσχυσης του ουσιαστικού του ρόλου και της επιρροής του, έχει την αμέριστη στήριξη των εργαζομένων.

Για εμάς, αποτελεί μια σημαντική ευκαιρία ανάδειξης των προβλημάτων μας και προώθησης των θέσεων μας, ειδικά, όταν αυτός διεξάγεται γύρω από ζητήματα που μας αφορούν άμεσα, όπως:

- η πρόσβαση και το δικαίωμα στην εργασία
- η συνδικαλιστική οργάνωση και δράση
- η ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και οι συλλογικές διαπραγματεύσεις

- οι ευκαιρίες εκπαίδευσης και σταδιοδρομίας
- η κοινωνική ασφάλιση και προστασία
- οι ανισότητες
- οι απειλές και οι ευκαιρίες της τεχνολογικής επανάστασης
- η προστασία του περιβάλλοντος
- και άλλα πολλά,

Ωστόσο, προτού προχωρήσω, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι, η έννοια του κοινωνικού διαλόγου σε μια χώρα που βρίσκεται επί 8 χρόνια υπό διεθνή επιτροπεία και στην οποία, ο κατώτατος μισθός καθορίζεται με διοικητικές αποφάσεις, αποκτά άλλο νόημα από αυτό που επεδίωξε να της προσδώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στις Συνθήκες της.

Μια Ένωση που προωθεί σε βάρος των εργαζομένων, συνεχείς αλλαγές στο κανονιστικό πλαίσιο σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις, τα εργατικά και ασφαλιστικά δικαιώματα, τη συνδικαλιστική οργάνωση και εκπροσώπηση.

Η έννοια του ΦΛΕΞΙΚΙΟΥΡΗΤΗ, που υιοθέτησαν οι Βρυξέλλες προ αρκετών ετών, υλοποιείται μόνο ως προς το σκέλος της ευελιξίας στην αγορά εργασίας. Απορυθμίζονται, έτσι, πλήρως οι εργασιακές σχέσεις και κατεδαφίζεται η ασφάλεια, ενώ, ταυτόχρονα, ενισχύονται υπέρμετρα οι εργοδοτικές εξουσίες και η σκληρή εκμετάλλευση.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, τα συνδικάτα μας στην Ελλάδα παλεύουν με νύχια και με δόντια να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις και να επιβιώσουν. Να διατηρήσουν μέρος των κατακτήσεων που είχαν πετύχει με αγώνες δεκαετιών. Δυστυχώς, η παραδοσιακή τους δομή, η δράση τους και η δυναμική που τους έχει απομείνει δεν επαρκούν για να ανταποκριθούν στα νέα δεδομένα και στη ρευστότητα που επικρατεί σε όλους τους τομείς και σε όλα τα επίπεδα.

Πέρα από την τεχνολογική επανάσταση, - η υψηλή ανεργία - οι ευέλικτες μορφές εργασίας - η μετανάστευση των περισσότερων ικανών και ελπιδοφόρων νέων

Ελλήνων - η γήρανση του πληθυσμού - οι νέες μορφές επιχειρηματικότητας - ο κατακερματισμός της αγοράς εργασίας - και ο μεγάλος αριθμός μεταναστών και προσφύγων - αποτελούν επιπλέον παράγοντες αποσταθεροποίησης για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, που αδυνατούν πολλές φορές να συσπειρώσουν τους εργαζομένους.

Επίσης, η συγκέντρωση των κέντρων λήψης των οικονομικών και πολιτικών αποφάσεων σε λίγα υπερεθνικά κέντρα, όπως οι Βρυξέλλες, κάνουν σχεδόν αδύνατο το συντονισμό δράσης του κόσμου της εργασίας σε αντίστοιχο επίπεδο και τον οδηγούν σε υποχώρηση, περιχαράκωση και εθνικοποίηση της δράσης, ενώ οι ανάγκες επιβάλλουν το αντίθετο. Αυτό, μπορεί να θεωρηθεί και φυσική συνέπεια λόγω των μεγάλων διαφορών μεταξύ των χωρών της Ένωσης στις οικονομικές επιδόσεις, τις επενδύσεις εκσυγχρονισμού, τα εργασιακά και άλλα.

Βεβαίως, εμείς, έχουμε βρεθεί σήμερα εδώ για να κάνουμε προτάσεις και να βγάλουμε συμπεράσματα, τα οποία, θα πρέπει στη συνέχεια να ληφθούν υπόψη από όλους τους εμπλεκόμενους. Ευρωπαϊκή Ένωση, Κυβερνήσεις, Ρυθμιστικές Αρχές και Επιχειρήσεις.

Σίγουρα, μπορούμε να ξεκινήσουμε από τις κοινές παραδοχές που έχουμε όλοι. Που είναι:

- Η εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η δημιουργία ευρωπαϊκών δικτύων
- Η ενιαία ελεύθερη ταχυδρομική αγορά
- Η σταδιακή εξαφάνιση του παραδοσιακού ταχυδρομείου
- Η σταδιακή συρρίκνωση της Καθολικής Ταχυδρομικής Υπηρεσίας
- Η αέναη ανάγκη εξυπηρέτησης των κατοίκων και των επιχειρήσεων με πλήθος ποιοτικών και οικονομικών υπηρεσιών σε όποιο μέρος και αν ζουν
- Η εκρηκτική άνοδος του ηλεκτρονικού εμπορίου
- Η ανάπτυξη των διεθνών μεταφορών και των logistics

- Ο νέος δρόμος του μεταξίου μεταξύ Κίνας, Μέσης Ανατολής, Αφρικής και Ευρώπης
- Η διαφοροποίηση του ταχυδρομικού κλάδου ως προϋπόθεση επιβίωσης του
- Η τεχνολογικές ανακαλύψεις και οι ραγδαίες αλλαγές που προκαλούν
- Και, βεβαίως, η ψηφιοποίηση του ταχυδρομικού κλάδου

Είναι εμφανές ότι υπάρχουν σοβαρές απειλές και σημαντικές προκλήσεις για τον Κλάδο. Ωστόσο, είναι εξίσου φανερό ότι παρουσιάζονται μεγάλες ευκαιρίες. Απαιτείται όραμα, γνώση, έμπνευση, καινοτομία, εγρήγορση και έγκαιρη κινητοποίηση για να τις εκμεταλλευτούμε και να καλύψουμε τις αναπόφευκτες απώλειες από τις αλλαγές.

Εμείς, ως εργαζόμενοι, αναγνωρίζουμε πλήρως αυτά τα δεδομένα και τι επιφέρουν. Ωστόσο, υπογραμμίζουμε την προσοχή που πρέπει να δοθεί κατά προτεραιότητα στις όποιες πολιτικές αποφάσεις και τους επιχειρησιακούς σχεδιασμούς:

- για την προστασία των θέσεων εργασίας, των μισθών και των εργασιακών δικαιωμάτων στον Ταχυδρομικό Κλάδο.
- για τις επενδύσεις στη δημιουργία νέων, καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας.
- για τη συνεχή και επαρκή εκπαίδευση των εργαζομένων.
- για τη διαφύλαξη του ιδιαίτερα σημαντικού ρόλου που διαδραματίζει το Ταχυδρομείο στην κοινωνική και οικονομική συνοχή της Ελλάδας και της Ένωσης.

Για να συμβούν αυτά, πρέπει, οπωσδήποτε, να συγκλίνουν οι απόψεις όλων των εμπλεκόμενων στον κοινωνικό διάλογο και οι τελικές αποφάσεις να είναι ισορροπημένες και δίκαιες. Από την εμπειρία μας αυτό φαντάζει ιδιαίτερα δύσκολο, αλλά, στη συγκεκριμένη περίοδο είναι απολύτως επιβεβλημένο εάν αναλογιστούμε το γενικότερο διακύβευμα.

Για να επιτευχθεί αποτέλεσμα και να υπάρξει πρόοδος απαιτούνται σημαντικές προσαρμογές και ενέργειες, όχι μόνο από την πλευρά των εργαζομένων, που ήδη

πληρώνουν ακριβό τίμημα, αλλά και από τις Βρυξέλλες, τα κράτη και τους εργοδότες. Απαιτείται συνειδητοποίηση από όλους της σοβαρότητας και της πολυπλοκότητας της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής κατάστασης και ανάληψη ευθύνης. Για να υπάρχει δημοκρατία και κοινωνικός διάλογος στην Ευρώπη, πρέπει να υπάρχουν κοινωνικοί εταίροι και, συνεπώς, συνδικάτα. Εάν τα τελευταία αδυνατίσουν υπερβολικά ή πάψουν να υπάρχουν θα αντικατασταθούν από δυνάμεις που ουδεμία σχέση έχουν με όσα προϋποθέτει ο κοινωνικός διάλογος και πρεσβεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το κοινωνικό της μοντέλο.

Κυρίες και κύριοι,

Η ανακάλυψη της ψηφιακής τεχνολογίας θεωρείται από την επιστημονική κοινότητα ως τρίτο σημαντικότερο γεγονός μετά τη δημιουργία του σύμπαντος και την εμφάνιση της ζωής στον πλανήτη. Η αλματώδης εξέλιξη της αποτελεί ευλογία για τον άνθρωπο. Ωστόσο, οι αλλαγές των ισορροπιών και οι μεγάλες ανισότητες στις οικονομίες που προκαλούνται λόγω κοντόφθαλμων πολιτικών και επιχειρηματικών αποφάσεων, απειλούν ευθέως ολόκληρο το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό σύστημα. Για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη τα ζητήματα αυτά αποτελούν ήδη γνωστό υπαρξιακό κίνδυνο.

Εάν δεν υπάρξουν άμεσα σημαντικές πολιτικές πρωτοβουλίες για την αντιστροφή αυτής της κατάστασης, οι ανισότητες θα οξυνθούν και θα κάνουν αδύνατη τη διατήρηση της Ένωσης και της κοινωνικής ειρήνης σε κάθε χώρα. Θα ενισχύσουν περισσότερο τις κοινωνικές αντιδράσεις και θα τροφοδοτήσουν περαιτέρω τα εθνολαϊκιστικά κόμματα και τον ευρωσκεπτικισμό.

Επιβάλλεται, λοιπόν, να υπάρξει πλήρης και διαφανής κοινωνικός διάλογος σε όλα αυτά τα θέματα. Οι Κυβερνήσεις και οι εργοδότες οφείλουν να συζητήσουν ειλικρινά και ουσιαστικά μαζί με τους εργαζομένους σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο για το μέλλον και την δίκαιη κατανομή των ωφελειών της τεχνολογίας. Να διαμορφώσουν τις συνθήκες για βιώσιμη ανάπτυξη, που θα περιορίζει τις οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες και θα προστατεύει το περιβάλλον.

Ο Ταχυδρομικός Κλάδος και τα δημόσια ταχυδρομεία, που επηρεάζονται καταλυτικά από την τεχνολογία και τις επιπτώσεις της, παραμένουν ένας από τους βασικότερους μοχλούς ανάπτυξης και επικοινωνίας και συνεχίζουν να διαδραματίζουν έναν σημαντικό κοινωνικό, πολιτιστικό και διεθνιστικό παράγοντα.

Επομένως, η καλή λειτουργία τους και ο εκσυγχρονισμός τους, σε συνδυασμό με την προαγωγή της θέσης των εργαζομένων σε αυτόν, μπορούν να συντελέσουν καθοριστικά στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική εμβάθυνση της Ευρώπης. Μιας Ευρώπης που πρέπει να παραμείνει πρότυπο για την κοινωνική συνοχή της και το κοινωνικό της μοντέλο.

Αυτό προϋποθέτει πολιτική βούληση, ώστε, ο κοινωνικός διάλογος, ο οποίος αποτελεί τη θεμελιώδη συνιστώσα του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, να καταλήξει σε ουσιαστικά και απτά αποτελέσματα, που θα τον ενισχύσουν ως διαδικασία και δεν θα τον αναγάγουν σε μια τυπική πράξη εξωραϊσμού ειλημμένων αποφάσεων των Βρυξελλών προς εξυπηρέτηση επιχειρηματικών λόμπυ.

Η μονοδιάστατη προώθηση του εκσυγχρονισμού και της τεχνολογικής προόδου, χωρίς ανάλογη προσοχή στην κοινωνική συνοχή, την κοινωνική πρόοδο και την αλληλεγγύη, θα οδηγήσει μαθηματικά σε μεγαλύτερη κρίση.

Οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα των ταχυδρομείων πρέπει να το υπενθυμίζουμε αυτό σε όλους, διαρκώς και με κάθε τρόπο. Μπορεί να μη διαθέτουμε τα οικονομικά μέσα των άλλων μερών, αλλά, μαθαίνουμε το «παιχνίδι», οργανωνόμαστε και σε κάθε περίπτωση είμαστε πολλοί περισσότεροι. Στις δημοκρατίες αυτό έχει τη σημασία του.

Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου

Σας ευχαριστώ. -